

BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ

CECIL duCILLE

(Základy II.)

Věřím, že Bůh chce, abychom se zabývali učením, které se nazývá Boží království, a pokud to dnes večer nedokončíme, znovu se k tomu vrátíme zítra večer. Je to velmi zajímavé a je v tom mnoho požehnání a nechci tím jen tak proběhnout. Takže vás v průběhu budu žádat, abyste mě zastavili a položili mi otázku, a pak budeme pokračovat. Pokud si budete myslet, že vaše otázka může počkat, budeme mít čas na otázky na konci slova. V rozumnou dobu se rozejdeme, a připravíme si tak prostor pro zítřejší večer.

Když mě Bůh vyslal, řekl: „Dones jídlo do domácnosti.“ Jsem si vědom, že jedině lidé, kteří skutečně náleží do Boží domácnosti, přijmou toto učení. Víím, že je to velmi zvláštní, protože řeknete: „Všichni křesťané patří do Boží domácnosti.“ Jistě, „ale jsou zde nádoby ke cti a nádoby ku potupě“. (2Tim 2,20)

Říkal jsem Bohu: „Ale, Bože, nedokážu pochopit, že Boží muži nevypadají, že by byli živí, nezdá se, že by vzali tuto věc za své. Zdá se, že si každý dělá své vlastní věci.“ Všichni se zajímají o svoje vlastní malé kroky a o to, jak se stát velkým, znáte to. Vezměme si například člověka, kterému Bůh dal dar uzdravování. Nechce doopravdy požehnat a vysvobodit Boží lid, aby vyrostli v Duchu. Chce být celou dobu velký šéf a stále se zabývá tou velkou věcí a udržuje pod nadvládou své malé lidi stejně jako nějaká světská moc.

Ježíš Kristus řekl: „Království tohoto světa fungují určitým způsobem, ale Boží království takto nefunguje.“ (Mk 10,42–45) Když jsem se ptal Boha, došel jsem k určitému porozumění. Bůh mi ukázal, že lid, který se skutečně dal do pohybu v Bohu, jsou ti nepatrní. Byl jsem celou dobu zaměřený na špatnou skupinu lidí, protože já se dívám na velké kazatele, víte. A nevidím, že by se něco dělo a říkám: „Bože, co se děje s Tvým plánem?“

Bůh mi odpověděl: „Díváš se špatným směrem.“

Bratří, pochopte, že Bůh počítá každý boj, který bojujete, každé utrpení, každou bolest, každou strast. Nevíte, kde jste v Bohu. To je pravda. Ale když se budete stále horlivě tlačit dopředu, pak Bůh odmění srdce, které máte, a ne jen skutky, které vidíte. Většina z nás věří, že pokud jsme dnes činili dobré, pokud budeme zítra činit dobré, nebo pokud činíme zlé a tak dále... Ne. To, na co se Bůh dívá, je srdce a vítězství, které uvnitř získáte. Protože když ta věc uvnitř dosáhne určitého bodu, nastane s námi změna. To je to, co se děje. Změna vychází zevnitř, takže se nemusíte trápit nad svým bratrem, že nevypadá, že by se mu dobře dařilo, a zůstat v obavách. Potřebujete se na to dívat skrze naprostou poddanost Duchu svatému.

Každý jde po
úzké římse. Musí
si v každém
okamžiku dávat
pozor, jinak
sklouzne.

Říkám vám, udržet se na té tenké lince je úkol na 24 hodin denně. Nikdo nemůže relaxovat a říkat: „Dobře, mám to. Jen nastavím autopilota a vím, že mám správný směr.“ Nic takového. Nic takového. Žádný člověk, který vám říká: „Já jsem v Boží vůli. Jsem v dokonalé Boží vůli,“ neví, kde je.

Jedné noci jsem se modlil, ptal jsem se Boha na jistého bratra, který vypadal, že se vytrácí. Viděl jsem muže, který balancoval na malé, úzké římse. Mám na mysli, že pod ní nebylo vůbec nic. Víte, ta vzdálenost dolů byla tak strašná a on tam balancoval jako provazochodec. Myslel jsem si: Pane, ten muž nemá nejmenší šanci. Bůh řekl: „Všichni jste ve stejné pozici.“

Víte, co myslím? Každý jde po úzké římse. Není to tak, že člověk může být tak veliký v Bohu, že se už jen veze. Nic takového. Může vám to tak připadat, ale není to pravda. Musí si v každém okamžiku dávat pozor, jinak sklouzne stejně jako kdokoli jiný.

Pojďme zpět k učení o Božím království. Začneme v Matoušovi ve 13. kapitole. Když se podíváme do verše 33, vidíme podobenství vyprávěné Ježíšem, které se vztahuje k Božímu království.

*„Jiné podobenství mluvil jim, řka: Podobno jest **království nebeské** kvasu, kterýž vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až by zkysalo všecko.“*

Nejprve si pojdme ujasnit jednu věc. Mluvil jsem o Božím království a tady najednou čtu o **nebeském** království. V tomto kontextu Boží království a nebeské království je to samé. Vím, že teologové z toho dělají něco důležitého, ale já vám to hned teď dokážu, ještě dřív, než půjdeme dále. Pojdme si nalistovat odkaz v Lukášovi, najdeme tam stejnou zmínku o kvasu. Nalistujte si 13. kapitulu Lukáše, verše 20 a 21.

*„A opět řekl: K čemu připodobním **království Boží**?“ V prvním odkazu se říká „**nebeské království**“ a v druhém „**Boží království**“. „*Podobno jest kvasu, kterýžto vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až zkysalo všecko.*“*

Vidíte, nemusíte být velcí učenci, abyste porozuměli Bibli. Tohle Ježíš dělá. Jednou mluvil k Matoušovi a jindy zase mluvil k Lukášovi. Říkal a vysvětloval věci z různých úhlů. Kdykoliv chcete něco z Nového zákona pochopit, podívejte se do synoptických evangelií. Víte, co to jsou synoptická evangelia? Je to Matouš, Marek, Lukáš a Jan. Myslím, že je to Matouš, Marek, Lukáš. Ale já říkám také Jan, protože Jan ty věci potvrzuje. Jsou čtyři. Víte, proč se jim říká synoptická evangelia? Protože potvrzují jedno druhé. V jednom evangeliu se něco říká, ale ne přímo, protože je to řečeno v určitém kontextu. A v jiném evangeliu se o té věci mluví úplně jasně.

Víte, co jsem onehdy uviděl? Četl jsem Matouše 24, kde mluvil Ježíš Kristus o zničení Jeruzaléma a podobných věcech. Položili Mu tři otázky a On spojil ty tři otázky dohromady a každá z nich měla duchovní význam. Odpověděl na ty tři otázky, ale nikdo nedokázal doopravdy určit, kde jedna otázka končí a druhá začíná. Jedna otázka totiž nekončí před tím, než druhá začíná, vysvětloval totiž přirozené i duchovní najednou. Tímto způsobem Ježíš koná.

Víte, řekl mládencům: „Máte kabát?“ Jeden řekl: „Ano, mám tady kabát.“ „Prodej svůj kabát a kup si meč.“ Dobře věděl, že ti chlapci vyběhnou na ulici, prodají svoje kabáty, nakoupí si meče a připraví se na souboj. Věděl, že to udělají, ale to neměl na mysli. Chtěl však, aby nejdříve chodili v přirozeném. A tak šli a koupili si meče a dva přinesli

k Němu. Řekli: „Máme jen dva.“ Což znamená: „Potřebujeme ještě deset dalších.“ Řekl: „Dobrá, to stačí. To stačí.“

Vidíte ty tři
různé roviny, na
kterých Ježíš
mluvil.

Ježíš chtěl jeden meč pro Petra, aby mohl useknout Malchusovi ucho. Chtěl přímo před nimi udělat zázrak jako symbol, že nebude bojovat mečem. (Jan 18,10–11) Víte, na Něj čekaly armády. Zélótsí byli ozbrojeni a čekali, až jim Ježíš Kristus dá jedno jediné znamení, a vypuklo by totální povstání proti Římanům, protože si mysleli, že je Ježíš povede k vítězství, a byli připraveni bojovat. Ježíš Kristus musel mít meč, a také ho měl, ale On potřeboval duchovní meč, protože byl čas bitvy. Všechny tyto věci dobře věděl. Jak jsem vám říkal, tady jsem uviděl, že Ježíš mluvil o přirozeném Jeruzalému a najednou udělal jednoduchý obrat a použil několik slov, která vůbec nemohla znamenat přirozený Jeruzalém. Pak zopakoval stejnou věc Lukášovi a mluvil jen o tom duchovním. Pak to zopakoval, a rozkvetlo to do tak krásné věci – když se na to podíváte a vidíte ty tři různé roviny, na kterých Ježíš mluvil. Pokud si vezmete svoji Bibli na nízké rovině, jste mrtvá duše, tahle věc by vás jen zabila. Z tohoto důvodu lidé zahazují Bibli a říkají, že to není dobré a tak dále. Nedokážou porozumět, že Bible je hlubší, hlubší než to, co říká na povrchu. Chvála Pánu.

Jak vidíte, nebeské království a Boží království je totéž. Vraťme se do Matouše. Ježíš řekl: „podobno jest ženě.“ Myslíte, že Ježíš řekl žena bez dalšího významu, anebo měl něco na mysli, když mluvil o ženě? Myslím, že měl na mysli ženu. Myslím, že nemohlo být správně, kdyby řekl muž. Myslím, že by to nebylo správně, kdyby řekl chlapec. Myslím, že by to nebylo správně, kdyby řekl dívka. Musel říct žena kvůli symbolice, ve které mluvil, protože žena je církev. Žena je církev. Tři „měřice“ pokrmu je váš duch, duše a tělo a tomu On říkal nebeské království. Chvála Pánu. Ano, tři měřice jídla reprezentují vašeho ducha, duši a tělo, protože v mnoha verších pokrm nebo pecen chleba poukazuje na osobu. Ježíš vzal bochník chleba a řekl: „Toto je moje tělo.“ Je to tak? V příběhu Gedeona, když šel do bitvy s Madianskými, tam byl muž, který měl vizi chleba, ječného chleba, který se kutálel z kopce. Chléb se dokutálel do tábora Madianských a rozbil celý tábor na kusy. (Sd 7,13) Ten ječný chléb reprezentoval Gedeona.

Takže Písmo používá tři měřice jídla, aby zobrazilo vás, vašeho ducha, duši a tělo. Žena je tedy církev a církev má zasadit svým učením, svým svěděním do lidské duše, do lidského ducha, Ducha svatého, jenž je Boží království. Teď potřebujeme důkaz, že Duch svatý je Boží království, které sestoupilo na lidskou rovinu. Nalistujme si v Bibli Matouše 16 a tady budeme číst verš 28: „*Amen pravím vám: Jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří Syna člověka, přicházejícího v království svém.*“ To byl Duch svatý. Duch svatý přišel a v Něm přišel i Ježíš Kristus. Ježíš Kristus je sítě Ducha svatého. Jinými slovy, je součástí Ducha svatého. Je v Duchu jako símě, které Duch svatý sází do lidských bytostí. Jinými slovy vám říkám, že Boží království nevešlo do lidské duše, dokud nepřišel Duch svatý. Nikdo v sobě nemá Krista, pokud nemá Ducha svatého. Můžete být spaseni, můžete mít skutky Kristovy, život Krista v sobě, což je obživení, život obživující Ducha, který je v nás, krev Ježíše Krista. Ano! Nemáte však v sobě Krista, pokud v sobě nemáte Ducha svatého.

Pojďme si to nyní zkontrolovat v Janovi ve 14. kapitole od 15. verše. Ježíš to vysvětluje bratřím:

„*Milujete-li mne, přikázání mých ostríhejte. A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebť u vás přebývá a v vás bude. Neopustímť vás sirotků, přijduť k vám.*“ (Jan14,15–18)

Vidíte to? Chci, abyste mě sledovali. Půjdu velmi pomalu, když se vám na nějakém místě ztratím, zavoláte mě zpátky, ano? Řekl:

„*Ještě maličko, a svět mne již neuzří, ale vy uzříte mne; nebo já živ jsem, a i vy živi budete.*“ (Jan 14,19)

Tady to je jedna věc. Ježíš Kristus se vrátí zpátky v Duchu svatém. Ale je tu ještě jedna věc, kterou tady musíme ověřit. Verš 17 říká:

„*Ducha pravdy...*“ Jan 14,6: „*Dí jemu Ježíš: Já jsem cesta, i pravda, i život...*“ Ježíš řekl: „*Já jsem... pravda.*“ A také řekl, že Duch svatý je „*Duch pravdy*“. Takže jim posle Ducha svatého a On bude v Duchu svatém jako součást Ducha svatého, protože se chce dostat do vaší duše, do vaší mysli, do vašich emocí, do vaší vůle, do vašich tužeb, do vašeho nitra.

Teď si v našich Biblích nalistujeme 17. kapitulu Lukáše. Pamatujete si verše 20–21, které jsme před chvílí četli, že Ježíš Kristus řekl, že půjde kam? Do svého království. Kde je Jeho království?

Lukáš 17,20: „*Otázán pak jsa od zákoníků, kdy přijde království Boží, odpověděl jim a řekl: Nepřijdeť království Boží patrně.*“

Jinými slovy, nemůžete ho vidět přirozenýma očima.

„*Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, **království Boží jestiť mezi vámi.***“ (Luk 17,21)

Je to tak jednoduché jako abc. Není to Boží království mezi námi, které chceme teď poznat, protože ho známe, ale chceme znát jak. Jak přijde Boží království mezi nás. Nalistujte si ve svých Biblích Jana, 7. kapitulu, verše 38 a 39, a zjistíte to jak.

„*V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žízni-li kdo, pojd' ke mně, a napij se. Kdož věří ve mne, jakož dí Písmo, řeky z života jeho poplynou vody živé. (A to řekl o Duchu svatém, kteréhož měli přijíti věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, protože ještě Ježíš nebyl oslaven.)*“ (Jan 7,37–39)

Takže počátek Božího království v lidské duši je přijetí Ducha svatého. Ptejte se mě na to, ať to trochu pronikne do vaší mysli. Když přijmete Ducha svatého, přijmete Ducha svatého do svého ducha, a ne do svojí duše. Už vás někdy napadlo, kam přijímáte Ducha svatého? Kdyby Bůh jako celek a nebe jako celek bylo ve vás, kdyby bylo ve vaší duši, okamžitě byste se radikálně změnili skrze Ducha svatého. Už byste se nemohli vrátit zpátky na zem. Ale když přijmeme Ducha svatého, přijmeme Ducha svatého do svého ducha. Biblický důkaz? Dobrá, nalistujte si v Bibli Přísloví, 20. kapitulu, verš 27:

„*Duše člověka jest svíce Hospodinova, kteráž zpytuje všechny vnitřnosti srdečné.*“ (V kraličtině máme špatný překlad, má být: „Duch člověka je lampa od Hospodina.“) To slovo „*srdečné*“ je hebrejské slovo, které znamená „duše“. Je to přeloženo jako „*všecky vnitřnosti srdečné*“, ale ve skutečnosti to znamená duši. „*Duše (Duch) člověka jest svíce (lampa) Hospodinova, kteráž zpytuje všechny vnitřnosti srdečné (duši).*“

Tady zjišťujeme, že je to duch, který osvětluje duši. Boží duch osvětluje vašeho ducha, ducha člověka. Boží duch, Duch svatý, je tady venku, ale vejde dovnitř a osvětluje vašeho ducha a váš duch osvětluje vaši duši.

Takže jakékoli světlo, které se dostane do vaší duše, přichází od vašeho ducha. To je důvod, proč, když přijmete uzdravení, necítíte to uzdravení hned v okamžiku, kdy ho přijmete, ale když přijmete uzdravení, to uzdravení jde skrz vašeho ducha do vaší duše. Proto Bůh řekl, že tomu musíte uvěřit, protože když tomu uvěříte ve své duši, dovolíte tomu uzdravení, aby se dostalo až do vašeho těla. Dokážete to prohlédnout? Něco se manifestuje v nebesích a sem dolů se to dostane až za dlouho. Rozumíte tomu?

Když prosíme
našeho Otce,
aby něco
udělal, On to
hned udělá.

Ježíš byl zabit ještě před stvořením světa. Máme na to důkaz? Víte, že na to máme důkaz? Máme důkaz, že ďábel se vždycky bál krve, ještě před tím, než byla vylita. Zárubně dveří byly pomazány krví nějakých koz a nějakých ovcí, které byly zabity v Egyptě, a ďábelští duchové pod nimi nemohli projít, museli se otočit zpátky. To skutečně ukazuje, že krev Ježíše Krista byla vylita. Ježíš Kristus byl zabit v duchu od založení světa (Zj 13,8), ale tady se to manifestovalo až o 4000 let později. Rozumíme tomu?

Když vám Bůh dá, abyste se za něco modlili, modlíte se: „Bože, udělej pro mě to a to.“ Bůh okamžitě zavolá ducha a řekne: „Běž mu to dát. Udělej to.“ Je to učiněno, tak jak Bůh ví, že je to učiněno. A teď to musíte obdržet. Pokud dokážete věřit, že když se modlíte, Bůh posílá svého ducha, pak je ta věc v duchu hotová. Všechno, co musíte udělat, je věřit. Uzdravení projde skrz oblast duše, protože musí projít lidskými prvky, aby se to mohlo stát na naší rovině a projevílo se to na ní. Co se toho týká, je to učiněno. Z toho důvodu Bůh řekl:

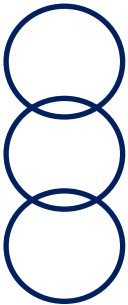
„Protož pravím vám: Začež byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet’ se vám.“ (Mk 11,24)

Vidíme totiž přirozenýma očima, ale Bůh se dívá duchovníma očima. Věřili byste, kdybyste viděli, co vidí On. Představte si, že jste se modlili a řekli jste: „Ježíši Kriste, pomoz tam tomu člověku.“ A vidíte silné anděly, kteří letí dolů z nebes jako blesk a začínají bojovat s pekelnými hordami, které obklopují onoho člověka. Víte, že byste v tu chvíli křičeli: „Chvála Pánu!“ My ale musíme Bohu věřit. Nemusíme to vidět, protože víme, že když prosíme našeho Otce, aby něco udělal, On to

hned udělá. Bůh řekl Danielovi: „Ve chvíli, kdy ses začal modlit, poslal jsem odpověď.“ (Dan 10,12) A Gabriel řekl, že byl „dvacet jedna dní zadržován a bojoval s knížetem Perským“. (Dan 10,13)

Okolo nás zuří boj. Je kolem nás, není v nebi. Když se, sestro, modlíš, musíš věřit, že je poslán anděl, který před tebe předstoupí s tím, oč jsi požádala. Ale ještě nejsi schopna to přijmout, protože tomu nevěříš. Víš, co myslím? Musíš si udržet postoj víry. Všimli jste si, že Daniel vydržel 21 dní? Představte si, že by to pustil. Nikdy bychom o tom neslyšeli. Nikdy bychom o tom neslyšeli. Ani bychom nevěděli, že se něco stalo.

Duch
Duše
Tělo

Zde vidíte jednoduchou kresbu: nejprve ducha člověka, pak jeho duši a nakonec jeho tělo. V těle se věci projeví až nakonec. Pokud jste si všimli, v Římanech 8 Bůh řekl, že „*my všichni lkáme a pracujeme ku porodu a očekáváme zjevení synů Božích*“. (Ř 8,19;22) Bůh vás viděl, vidí vás i nyní a ví, jací budete, ale vy se nevidíte. Nevíte, jací budete. Ježíš nám však říká, že je to nádherné. Řekl:

„Dej mi slávu, kterou jsem měl u Tebe od začátku, dříve než byl svět.“ (Jan 17,5) Amen. Ježíš a Otec se dohodli, že učiní člověka. Nic v pekle, na zemi nebo na nebi nikdy nezastaví tento plán, který učinil Bůh s Ježíšem Kristem: „Učiň mi člověka ke slávě, k obrazu a podobnosti Boha.“ (Gen 1,26)

Takže tady se opravdu ukazuje člověk, ale je to proces vývoje, kterým člověk prochází. Nejdříve Boží duch naplní jeho ducha. Pokud jste, bratří, naplnění Duchem svatým, jste dokonalí v duchu. Nikdy se nemůžete mýlit, pokud jste v duchu, je to nemožné. Je nemožné se mýlit, pokud jste v duchu. To je důvod, proč se musíme naučit, jak se dostat do ducha. Pokud by se vám náhodou stala ta zvláštnost, že se dostanete do ducha, stanou se nadpřirozené a úžasné věci. Ale takové věci se nedějí náhodou. Ano, přátelé. Naše místo bezpečí je v duchu. Když se naučíme, jak se nebát, když se naučíme, jak nebýt vystrašení a stáhnout se v duchu jako želva, která zaleze do krunýře, nic, nic na světě nám nemůže ublížit. V duchu jsme dokonalí.

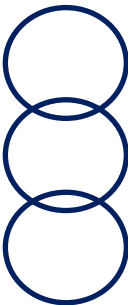
Když se podíváte do 6. kapitoly Matouše na modlitbu Páně, něco vám tady ukážu. Podívejte se na tu modlitbu, říká se tam ve verši 10:

„*Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.*“

Ve skutečnosti to nebylo **na** zemi. Víte, v řečtině je slovo s významem předložky „na“ a také „v“. Na tomto místě Písma má být „v“, v zemi. Překladačům se zdálo, že to bude lépe vy-padat, když to místo přeloží „na zemi“. Já čtu stejné místo v Lukáši 17,20–21. Bible říká to, co říká verze King James, protože tam je to, co se píše, i v řeckém originále. Bible je v řečtině. Všechny překlady, které byly napsány, nejsou Bible, snažili se ji přeložit, ale úplně se jim to nepodařilo. Tak to je.

Takže tady je „v zemi“. Co to znamená? Ukážu vám to na dvou rovinách. Rovina číslo jedna, přirozená rovina – země, rovina číslo dvě – duše. Rovina číslo jedna je přirozená rovina. To je způsob, jakým je slovo napsáno. Slovo je ve třech dimenzích. První dimenze je nízká rovina, přirozená. Druhá dimenze je horizontální rovina, duchovní. Takže přirozená země je tam venku. Duchovní země je vaše duše. Chvála Pánu. A nová země je třetí rovina. Řekl: „Učiním nové nebe a novou zemi.“ (Zj 21,1) To je třetí rovina. „Nová země, kde přebývá spravedlnost.“ (2Pt 3,13) To je vaše duše, tak čistá, že už se jí nemůže dotknout satan. Amen. To je to, o čem se tady mluví.

Tady to slovo vám vyložím, protože má duchovní význam. Mat 6,10: „*Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi* (jako je v mém duchu), *tak i na zemi* (v mojí duši).“

Duch/nebe		Pak budu mít naději. Vidíte? Duch se nazývá nebe. Vidíte to? Duch se nazývá nebe a duše se nazývá země. Tělo je také země. Duše je země, ale je to vyšší forma země než tělo. Duch je tedy nebe.
Duše/země		
Tělo/země		

O čem to tady mluvím? Bůh vytváří místo, kde budeme žít. Jakékoliv místo, kde Bůh přebývá, se nazývá nebe. Rozumíte? Kdekoli žije Bůh, je nebe, Bůh činí nebe svým příbytkem – takový verš je v Izaiáši. Pojdme se podívat, jestli to dokážeme najít. Vy mi pomůžete ... Ano, tady to je. Když jsem to začal hledat, našel jsem to, vidíte. Je to Izaiáš 51 a verš 16:

„*Kterýž jsem vložil slova svá v ústa tvá, a stínem ruky své přikryl jsem tě, abys štípil nebesa, a založil zemi, a řekl Sionu: Lid můj jsi ty.*“

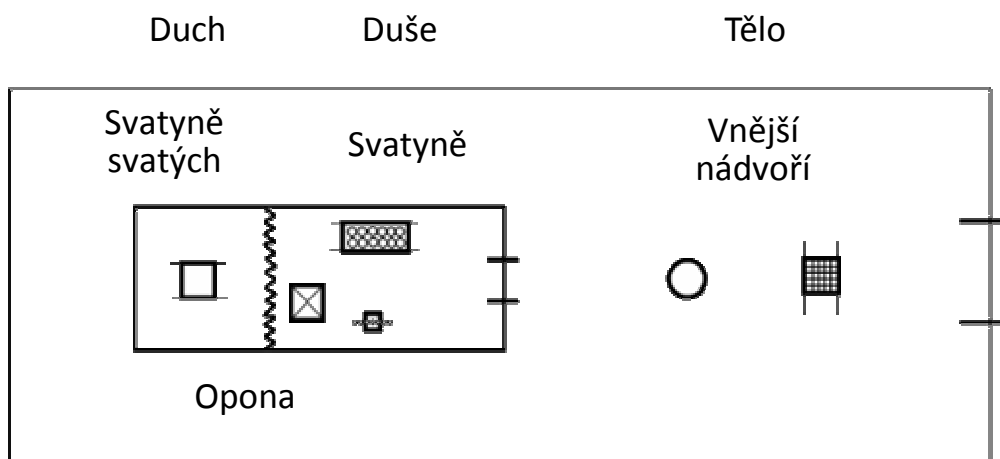
Vidíte, Bůh používá slovo nebesa v jiném kontextu než je hvězdná obloha nebo místo Jeho přebývání. Nemůže to znamenat, že mluví o místě, kde teď žije, protože říká, že ho teprve vybuduje. A nemůže mluvit o hvězdné obloze, protože hvězdná obloha už tam dávno byla, když mluvil k Izaiášovi. Ale řekl, že chce učinit Sion, přivést Sion na takové místo, kde bude moci říct: „Ty jsi můj lid.“ Amen.

To se stane za našich dnů. Duch svatý naplní lidi, a lidé budou vyzdviženi do skutečné Boží přítomnosti a jednoty s Bohem. Bratři a sestry, něco vám řeknu – trénujte to. Běžte tiše do sebe a přemýšlejte o sobě jako o příteli Ježíše, jako kdybyste s ním byli jedno. „Není rozdílu mezi Tebou a mnou, Ježíši.“ Řekněte: „Pokud najdeš nějaký rozdíl, něco, co je ve mně špatně, nezáleží na tom, jak moc to pro mě bude bolestivé, vezmi to ode mě, protože já to nenávidím a vím, že Ty to nenávidíš. Jsem jedno s Tebou.“

Pořád to říkejte, mluvte neustále to slovo a všechny Boží síly okolo vás uslyší, jak to říkáte, a začnou se tím zabývat a pracovat s vámi, aby vás přivedly na místo jednoty s Bohem. To je to, o čem tady mluví, že buduje nebesa. Dobří dělníci, dokážete si představit Michaela, jak pracuje se svými dělníky po celé zemi a otlouká z lidí hrubost a pomáhá nám. Vidíte Gabriela, jak nese svoje poselství lidským uším a posílá anděly, kteří s ním pracují. To je to, o čem Bůh mluví, že Jeho dělníci pracují a zakládají nebesa.

Bratří, nebe je ve vašem duchu, a já vám řeknu proč. Je tady dobrý důvod proč. Nakreslím kolem ducha, duše a těla rámeček, a hned to představuje stánek.

Svatyně svatých je duch, svatyně je duše, vnější nádvoří je tělo.

Takže vy jste Boží stánek, vy jste Boží chrám. Ukážu vám tady jen takovou malou zajímavou věc. Ježíš citoval v Janovi 7 to, co jsme právě dočetli.

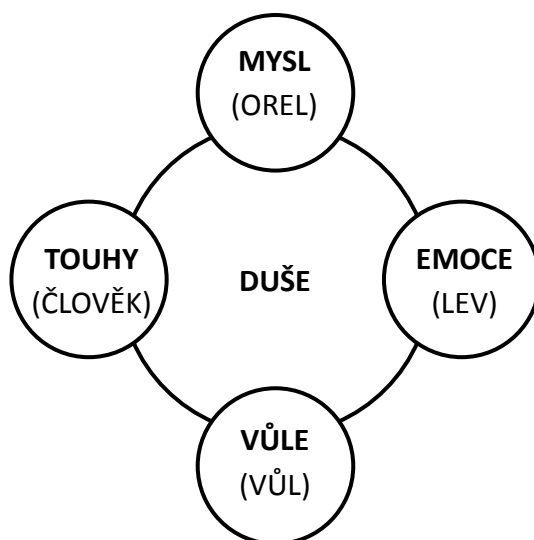
Jan 7,37–38: „V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žízni-li kdo, pojd' ke mně, a napij se. Kdož věří ve mne, jakož dí Písmo, řeky z života jeho poplynou vody živé.“

Už jsem vám řekl, že v hebrejštině slovo „břicho“ znamená duši. Přečtěte si kontext. Řekl: „řeky z duše jeho poplynou vody živé, jak se píše v Písmu.“ Teď mi řeknete, v kterém verši se to říká? Nečetli jste, že v Janovi 7 Ježíš řekl, že to bylo v Písmu? Pojd'me se vrátit, pro případ, že to někomu uniklo. Jan 7, verš 38: „Kdož věří ve mne, jakož dí Písmo, řeky z života jeho poplynou vody živé.“ A teď v kterém verši se říká, že z vašeho nitra poplynou vody živé? V žádném verši se o tom nepíše, ale Písmo říká, že ze stánku, z chrámu poplynou řeky vody živé. Takže vy jste ten chrám. Ježíš vyložil celou tu věc a dal vám vysvětlení. Nevidíte? Když si ve svých Biblích nalistujete Ezechiela 47, uvidíte, který verš Ježíš citoval.

Ezechiel 47,1: „Potom přivedl mne zase ke dveřím domu, a aj, vody vycházely od spodku prahu domu na východ; nebo přední strana domu k východu byla, a vody scházely pospodu po pravé straně domu, po straně polední oltáře.“

Chvála Pánu. Amen. Takže tady můžete vidět, že 1. verš je citací, kterou Ježíš použil v Janovi 7 a verši 38. Když se se mnou podíváte, tak tady uvidíme, že Bůh už tuto část nebe obýval a Boží záměr podle tohoto podobství je, že by se mělo šířit jako se šíří kvas od jednoho kousku k druhému, že Boží království se bude šířit jako kvas. Neřekl, že to je kvas, řekl, že se bude šířit stejně tak, jako se šíří kvas do oblasti duše. Tato duše se skládá z mysli, má emoce, má vůli a má touhy.

Myslíte si, že soucítíte se svým tělem? To je opravdu divná otázka, když se někdy tak ošklivě zraníme, ale myslíte si, že opravdu soucítíte se

svým tělem? Vaše tělo je nejzvláštnější věc. Je úplně pod vaší myslí a vy soucítíte víc se svojí duší než se svým tělem. Někdo zraní vaše tělo, někdo přijde a zhypnotizuje vás a vsugeruje vám, že nejste zranění a že nic necítíte. Akupunktura, tříčtvrtinová hypnóza je důvod, proč to někteří lidé nemohou udělat. V tom je ta finta, je to hypnóza. Oni vám vsugerují, že jehla oddělí nervy, a vy to nebudete cítit. Uvěříte tomu, a necítíte to.

Křest ohněm
nepřijde, dokud
se nevydáte
ohni jako
Abraham.

Viděl jsem různé věci. Například jeden muž řekl dívce, aby si dala nohy na jednu židli a opřela hlavu o druhou židli. Pak jí vsugeroval, že je kusem desky, tvrdým kusem prkna. Byla přesně jako kus prkna. Stoupl si na ni, přednesl svou přednášku, seskočil z ní, vyvedl jí z hypnózy a ona ani nevěděla, co se jí stalo. Neměla žádné další následky. Představte si lidské tělo, které má takovou sílu. Někdo jen vsugeruje něco myslí, a mysl dokáže z celého těla učinit kus prkna a není zraněna jediná kost nebo jediný sval. O tom tady mluvíme.

Mysl, ta oblast země, je převzata Duchem svatým. Proto je takový zločin, když se vzpíráme Duchu svatému, který pracuje v naší duši. Nesmíte bránit Duchu svatému, aby pracoval ve vašich emocích. Někteří z vás to dělají. Amen. Víte, že někteří z vás brání Duchu svatému, aby pracoval ve vašich emocích? Teď se podívejme na naše emoce. Také bychom jim měli čelit, jsou naplněné všemi možnými ďábelskými triky. Naše emoce nás podvádějí. Někdo vás zraní, a okamžitě vás začne bolet hlava. Někdo vám jen něco řekne, a vaše hlava vás rozbolí. Ten člověk se vás nedotkl. Přišlo to přímo z vašich emocí a rozhodilo to celou vaši rovnováhu. Urazíte se, a hned máte zažívací problémy. Musíte se smířit s tím, že Bůh chce ovládnout naše emoce.

Vím, že Bůh už v minulosti převzal vládu nad mými emocemi. Můj problém byl, že jsem se často rozčílil. Ďáblův tak zle ovládali moje emoce. Něco mi řeknete, a já se rozčílím. Hrozně bych se rozčílil, vy byste to nevěděli, ale já jako bych cítil, jak se něco plazí skrze mě, jak to sestupuje z mé hlavy dolů do mého těla, a udělal bych cokoliv. Jednou se mi to stalo, neměl jsem to pod kontrolou, udělal bych cokoliv. Pak jsem přijal Ducha svatého a Duch svatý do mě přinesl určité věci, cítil jsem v sobě ten pohyb. Duch Boží prošel skrze mě, a jasně vidím to slovo,

keré mám říct. Najednou (jako lusknutí prsty) jako by Duch svatý prošel stejnými cestami, jakými dřív v mém životě chodíval ďábel, a On převzal tuto část mých emocí.

Bůh chce, abychom Mu ustoupili, abychom dali průchod emocím Ducha, abychom dopustili práci Ducha. To znamená, když Ježíš Kristus plakal, neplakal, protože by se cítil špatně ve svém těle nebo něco takového. Byl to Duch, který plakal a používal k pláči Ježíšovy oči. Jak se vám to líbí? Amen. Někdy mluvíte nedobrovolně v jazycích a jen cítíte, jak se ta věc valí skrz vašeho ducha. Prostě to zajiskří a valí se to dál a vy to řeknete. Můžete zabránit tomu, abyste to řekli? Ano, můžete zmlknout a zastavit Ducha svatého. To je to, o čem tady mluvím, ustupovat Duchu, dovolit Duchu svatému, aby chodil po cestách vaší duše, a nechat duši, aby reagovala na vibrace Božího ducha.

Takže Duch svatý stále útočí na vaši duši, neustále ji bombarduje. Sestry, bratři, přeji si, abychom mohli vidět některé z těch bitev, které se odehrávají, bitvy o emoce, bitvy o mysl, bitvy o vůli, bitvy o touhy. Všemohoucí Bůh vidí, jak vaše touhy po něčem jdou. Ví, že pokud vaše touhy stále půjdou za tou věcí, ďábel vás srazí až na dno. A vy se modlíte k Bohu a věříte Bohu a spoléháte na Boha, a Bůh vám dá do cesty zátaras. Ano! Vběhnete hlavou přímo do té překážky. Voláte: „Ó, můj Bože. Proč mi to Bůh udělal?“ a zdá se, že vaše práce je úplně zmařena.

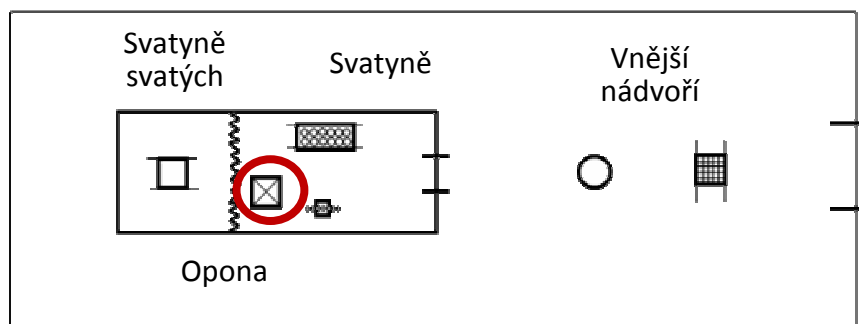
Bůh vás musel někde po cestě zastavit. Duchové bojují na duchovní rovině za váš život, aby vaše duše mohla dostat skutečnou péči a mohla přijít do dokonalosti stejně jako Duch.

„Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.“ (Mat 6,10)

Nemodlíte se za zemi, ale modlíte se za svoji duši. Víte, kdybych chtěl, aby některá z těch zemí tam venku patřila Bohu, jediná věc, kterou bych mohl udělat, je dát svou vlastní zemi Bohu, protože to je můj důkaz, že to funguje. Jestli mě Bůh přijme, potom mám pro vás dobrou naději, že vás přijme také. A tak se modlím: „Bože, kdykoli se modlím: přijď království tvé, ať je na zemi, říkám tím, ať je v mojí duši!“ Pak musím vydat svoji mysl, musím vydat svoje emoce.

Teď vám tady chci něco ukázat. V životě člověka je taková choulostivá část přesně mezi jeho duší a jeho duchem, který stojí před

slitovnicí. Ve stánku je kadidlový oltář, modlitby svatých. Kadidlový oltář je předěl, stojí ve dveřích mezi svatyní a svatyní svatých.

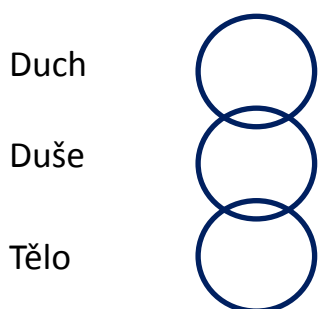

Kouř z oltáře musí naplnit svatyni svatých, dřív než kněz může vejít dovnitř před slitovnicí. Takže tady stojí u kadidlového oltáře a dívá se na ten kouř, jak se točí okolo. Co je to? Vaše modlitby se musí dotknout Boží milosti, musí učinit správné přikrytí Boží milostí. To je obětování vaší duše. Není to jen: „Ó Bože, prosím, požehnej Tomovi, prosím, požehnej Joeovi, prosím, požehnej Mary. Pane, dej mi to a to a dej, ať jsem hodná holka, ať jsem hodný kluk.“ To není ten druh modlitby, kdy člověk vymaní svoji duši ze svých vlastních zájmů. Když se rozčílím a donesu to před Boha a řeknu: „Všemohoucí Bože, zjistil jsem, že jsem se dnes večer rozčílil. Něco mě strašně vytočilo. Něco je špatně v mých emocích. Udělej něco, Pane.“ Bůh řekne: „Opravdu chceš, abych něco udělal?“ A vaše emoce se otřesou, protože víte, že Bůh někde udeří. Přesto řeknete: „Ano, Pane. Je mi to jedno. Je mi jedno, v které chvíli mě toho zbavíš.“

A tak Bůh s vámi začne zítra jednat a vy si myslíte, že vám celý svět padá na hlavu. Začnete se cítit tak mizerně, tak bídne, svět vypadá tak smutný, váš život se za jeden den úplně obrátí naruby a vy jen přemýšlíte, co se to stalo. Nepřemýšlejte. Přesně za to jste se modlili. Učinili jste s Bohem dohodu, že vám nezáleží na tom, co se stane.

To je to, když mluvíme o Duchu svatém a ohni. Křest ohněm nepřijde, dokud se nevydáte ohni jako Abraham, který vzal svého jediného syna a řekl: „Dobře, vydávám ho.“ To je oltář obětování. Požehnej všemohoucímu Bohu. Přesně mezi duší a duchem, kde duše a duch bojují o vládu. Duch vám chce vládnout a duše také.

Dokážete rozeznat svoji duševní přirozenost? Víte, někdy mi připadá, že většina lidí nerozezná svoji duševní přirozenost, protože trvají na tom, že chtějí mít svou vlastní cestu. Trvají na své duševní přirozenosti. Jejich duševní přirozenost se pro ně stane takovou horou, že přes ni nemohou vidět Boha. Chci, abychom byli duševní, a když jsme duševní, abychom to rozeznali. „Ano, to jsem já. To je moje duše.“ Když to začnete rozeznávat, prolomí se světlo. Jakmile dokážete rozeznávat svoji vlastní duši, zjistíte, že některé věci, kterým věříte, které vidíte, které děláte, jsou z duše, a ne z ducha.

Řeknu vám, kdysi pro mě bylo utrpení slyšet lidi, jak říkají: „Bůh říká..., Bůh mi řekl toto..., Bůh mi řekl tamto...“ Bylo to pro mě utrpení. Amen. Úplně mě vyvedlo z míry, když někdo přišel a říkal: „Bůh mi řekl to a to...“ Myslel jsem si: Ó Bože! Protože, víte, spousta lidí viní Boha z tolika věcí. Dábel jim něco řekne, jejich vlastní mysl jim něco řekne, ostatní lidé jim něco řeknou, a oni z toho všeho viní Boha. Ve chvíli, kdy začnete rozeznávat svoji duši, budete schopni rozeznat také ostatní duše, a potom dokážete rozpoznat ducha.

Světlo prostupuje a svítí až do duše, dokud něco nevykoná. Víte, co? Dobrá, co se stane vaší baterii, když se vybije? Ví někdo, co se stane vaší baterii, když se vybije? Vaše baterie si drží mínus a plus a ten mínus přitahuje plus. Přitahuje plus, až se postupně z mínusu stane plus. Takže vaše baterie se vybíjí a vybíjí, a když se mínus úplně přemění v plus, baterie je vybitá, protože jsou tam dva plusy.

A Bůh dělá to, že z nás dělá plusy. Jsme negativní dobro, jsme mínus pro Boha, Bůh skrz nás pracuje. Bůh z nás dělá plusy, takže budeme pracovat a použijeme svět, aby pracoval s pozitivními silami. Chápete, co mám na mysli? My jsme negativní dobro, Bůh je pozitivní dobro. Satan je pozitivní zlo. Někdo řekl, že je satan negativní – není negativní. Nepotřebujeme ho. Máme sebe, nepotřebujeme d'ábla, abychom mohli fungovat.

Víte, ti lidé, kteří věří v konečné smíření, kážou, že se všechno obnoví, a věří, že sám d'ábel bude spasený. Věří, že Bůh stvořil d'ábla a spoustu dalších věcí. Takže pokud přemýšlíte tímto způsobem, budete si myslet, že d'ábel je negativní (mínus) a Bůh pozitivní (plus), takže Bůh

nemůže fungovat bez ďábla. To říkají, ale to není pravda. Bůh tady pracuje skrze nás, a proto my působíme jako mínusy pro Boha plus.

To, co se děje, je, že my se stáváme plusy, a když se přibližujeme k Bohu, jsme víc jako On, a když jsme úplně jako On, pak nás nechá, abychom sami pracovali se světem. To je to, co má Bůh na mysli syny Božími, kteří povstanou v charakteru a obrazu Ježíše. Jako Bůh poslal sem na zem svého Syna Ježíše Krista, On byl jedinou pozitivní silou v celém světě mínusů. Amen. A On přiměl ty mínusy pracovat s nebem, dokud se nenabily a pak pracovaly s Ním. A my pracujeme až do této chvíle a přijde doba, kdy nás Bůh učiní stejné jako svého Syna Ježíše Krista a uvolní nás do světa. Chvála Pánu. Proto Písmo říká, že budeme jako On, že budeme jedno s Ním. Amen.

Jakmile dokážete
rozeznávat svoji
vlastní duši,
zjistíte, že některé
věci, kterým věříte,
které vidíte, které
děláte, jsou z duše,
a ne z ducha.

Zjišťujeme, že oblast duše je naplňována Boží slávou, a dokud v nás není zrozen Duch Krista, jsme zastiňováni Duchem svatým. Když se v nás zrodí Duch Krista, říkáme, že v Kristu povstaneme, nebo jestli to chcete říct obráceně, že Kristus povstane v nás. Pak se ujmeme této oblasti. V tu chvíli, kdy se z nás stanou plusy, vezmeme tuto oblast země, negativní zemi, nejen svá vlastní těla. První věc, která se stane, je, že se naše těla změní na nesmrtelná těla, která nemohou zemřít, nemůžou mít bolest, už nemohou trpět, nemohou být nemocná.

Pak se ujmeme světa venku. Nejdříve bude zastavena smrt. Amen. Smrt se zastaví. Lidé získají zpět svoji dlouhověkost a znovu začnou žít tisíc let. Ďábel bude spoután a dán stranou. Nebudeme ho potřebovat a dokážeme světu, že jsme nepotřebovali ďábla od začátku. Pak se staneme tou pozitivní silou na zemi a začneme učit lidstvo Boží lásku. Říká se: „*Přijď království tvé...*“, takže to království přijde do všech třech oblastí: do oblasti ducha, do oblasti duše a do oblasti přirozeného těla. Tam bude Boží království. Boží království je nejdříve v duchu. Ježíš se podíval na učedníky a řekl: „...*v druhém narození...sednete i vy na dvanácti stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské.*“ (Mat 19,28) To nezní jako království ve vás, to je království tam venku. Takže

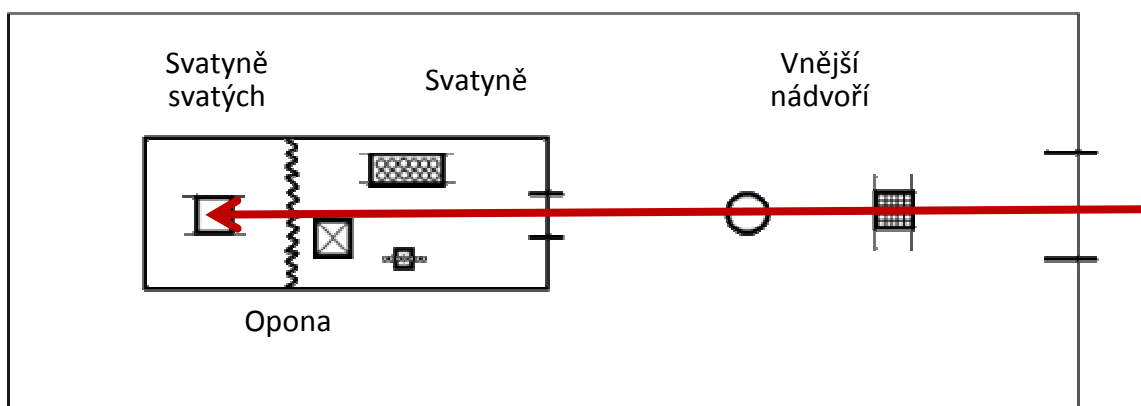
království je teď ve vás a začíná v duchu, ale ono se prolomí. Teprve až bude království v celé duši, pak začneme dobývat svět. Potom přijde náš Pán, poté, co jsme se ujali světa. Víte proč? Protože krev Ježíše Krista musí dokončit svoji práci. Nepřijde to dokončit sám Ježíš. Pokud to nemůže udělat krev a nemůže to udělat Duch svatý, potom se to nemůže stát. Tu práci koná krev Ježíše Krista a Duch svatý. A nedovolte nikomu, aby vám říkal, že nemůžete být dokonalí. Můžete být dokonalí a musíte na dokonalosti pracovat. Nehřešte ve své mysli. Nechtějte nikomu uškodit a nepřejte nikomu nic špatného. Pokud to uděláte, pak víte, že je to špatně, a číňte z toho pokání a prostě Boha, aby zastavil vaše zlé myšlenky o lidech a ubližování lidem nebo přemýšlení o tom. Protože to je oblast, ve které musíte být posvěceni a vysvobozeni. Pokud jste vysvobozeni v nitru, zjistíte, že si jen sednete a povídáte s někým, a začnete jej vysvobozovat. Neřekli jste mu nic o Bohu, jen jste mu řekli: „Jak se máš?“ A možná jste jen vyjádřili svoji lásku k tomu člověku anebo jste vyjádřili cokoli jiného, a ono to z vás začalo vytékat. Bible říká: „...řeky z života jeho (z vašeho nitra, z vaší duše) *poplynou vody živé.*“ (Jan 7,38)

Pokud jste
vysvobozeni
v nitru, zjistíte, že
si jen sednete a
povídáte s někým,
a začnete jej
vysvobozovat.

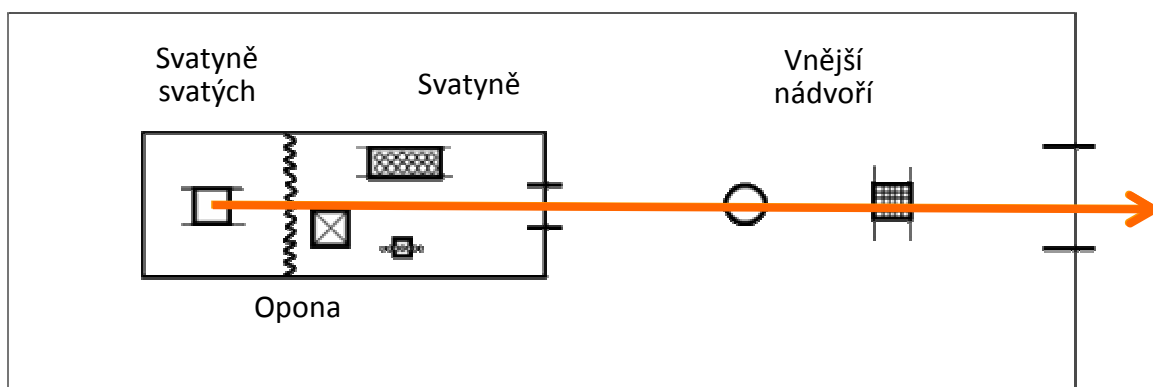
Požehnaný buď Hospodin. Jde nám to dobře. Amen. Dobrá, pokračujme. Stihneme to za hodinu a půl a myslím, že tím docela dobře pokryjeme vyučování o Božím království.

Takže království Boží je tedy ve vás a šíří se od vašeho ducha do vaší duše a do vašeho těla, ze svatyně svatých do svatyně a na vnější nádvoří. A až přijde na vnější nádvoří, to bude doba, kdy na vnějším nádvoří neboli ve světě bude soud. Až se to stane, zjistíte, že člověk dokončil svůj cyklus a přišel do dokonalosti, a ostatní lidé k němu budou přitahováni a ta věc se rozšíří po celé zemi. Už se nebudeme pouštět do dalších veršů, můžeme najít hodně veršů, které dokládají tyto myšlenky.

Povšimněme si nejvyššího kněze ve stánku, jak jde touto cestou. Z vnějšího nádvoří jde do svatyně a pak jde do svatyně svatých.

Vrací se s vysvobozením. Amen. Takže zatímco my jdeme dál a dál dovnitř, přibližujeme se k Bohu, Bůh jde opačným směrem a vychází z nás.

Největší Boží touhou je dostat se z vás, dostat se z vězení, z hrobky, do které jsme Ho uvěznili. My uvězníme Ježíše Krista, my Ho držíme, ovládáme a zadržujeme. Nemůže jít do světa, dokud Ho nepustíme. Ale to, že Ježíš z vás vychází, závisí na tom, jak hluboko jste se do Něj dostali. Čím více se do Něj dostanete – tím více z vás vychází a svět Ho skrze vás uvidí. Podívají se vám do tváře a uvidí samého Ježíše Krista.

Mnohokrát slyšíte mluvit o srdci a díváte se, proč Písmo odkazuje na srdce. Co je to srdce? Kde je vaše srdce? Nalistujte si Kazatele 10, verš 2. Najdete tam zvláštní větu. Kaz 10,2: „Srdce moudrého jest po pravici jeho, ale srdce blázna po levici jeho.“ A pak Ježíš Kristus říká v Matoušovi: „Nebo kdežť jest (lidský) poklad váš, tuť jest i srdce vaše.“ Amen. Takže vidíte, že nemluvil o přirozeném srdci, protože vaše přirozené, fyzické srdce je na levici, ale vaše duchovní srdce je po pravici, v duchu. Tam je vaše duchovní srdce. Takže pokud jste blázen, vaše srdce bude nalevo, a pokud jste moudrý člověk, vaše srdce bude napravo.

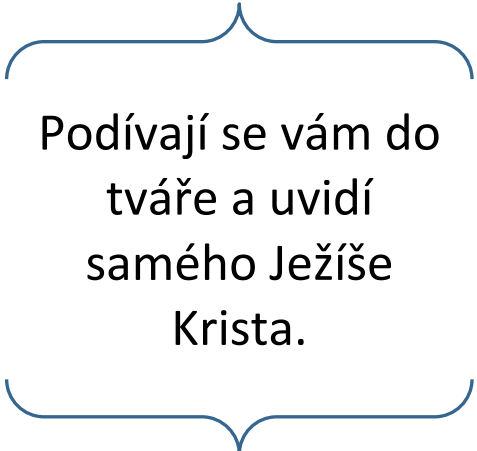
O čem to mluvíme? O srdci, které se přesouvá? Protože člověk může být zároveň moudrý i blázen. Mám na mysli, že za určitých okolností může být v jednom okamžiku blázen a v dalším okamžiku může být moudrý. Takže mluvíme o srdci, které se přesouvá zleva doprava. Chvála Pánu. Co je tedy srdce?

V každé lidské bytosti je citlivá rovnováha, a ta rovnováha je mezi lidským duchem, duší a tělem. Od satanova vojska přichází do těla válka, bombardování, které bombarduje duši. Duše je bombardována z oblasti těla nebo z oblasti ďábla. Duše je také bombardována světlem od Krista z ducha. Proto duše samotná je válečná půda, bitevní pole.

Každý z vás byl někdy naštvaný. Když se dostanete z té své naštvanosti, ohlédnete se zpátky a řeknete: „Co mě to vlastně tak naštvávalo? Vlastně o nic nešlo.“ Nikdy to není o tom, že by o něco šlo. Na čem záleží, je to, že je někde nerovnováha.

Ukážu vám tady jednoduchou myšlenku. Uvěřili jste, že nějaká věc je tak a tak. Podle své víry jste všechno naplánovali, aby to tak bylo. A pak když přijde čas, aby se ta věc stala, tak jak jste si představovali, najednou zjistíte, že si z vás vystřelili, byli jste oklamáni a jste citově naštvaní. Proč jste se naštvávali? Protože mysl už nastavila vůli a emoce a uspokojilo to vaši touhu. Pak zjistíte, že to byla lež, a nemůžete najít nic, co by tu touhu uspokojilo. Zatočí to s vašimi pocity a rozčílíte se. Jeden velký zmatek. Takže vy v tom všem potřebujete rovnováhu. Musíte si to projít a napravit to, co se v rozčilení stalo, abyste skutečně dostali svoji duši zpět do rovnováhy. A musíte to udělat buď z těla, nebo z ducha. Můžete začít dělat mnoho tělesných věcí a na okamžik to vykompenzovat, třeba jít někam za zábavou. Víte, někdo třeba vběhne do baru, dá si několik skleniček, a zapomene na svoje problémy. Jiný člověk udělá tohle a jiný zase udělá tamto. Je mnoho způsobů kompenzace.

Ale víte, že žádná kompenzace z těla není uspokojující. Mnoho lidí má v životě nějaké frustrace a věci, které je obtěžují, a tak se snaží najít uspokojení ve svém příteli. To je k tomu příteli velmi nefér. Náhradou za něco, co není v pořádku ve vaší duši nebo ve vašem duchu, se snažíte

Podívají se vám do
tváře a uvidí
samého Ježíše
Krista.

najít uspokojení ve svém příteli. Rozčílíte se v práci a najdete emocionální uspokojení, to znamená, že používáte emoce, abyste uspokojili něco, co by měl být schopen uspokojit Duch. Měli jste použít ducha a žádat Božího ducha, aby vás uspokojil a utěšil. Pak přijde Boží slovo a přinese vám útěchu, potom i tělo najde v té myšlence určitou část odpočínutí. Takže vidíte, že tu jsou dva různé způsoby, kterými můžeme kompenzovat to, co nás obtěžuje.

Nedovolte, aby se vaše touhy toulaly. Touhy jsou spojovacím článkem mezi vaší duší a vaším tělem.

To je místo, kde Bůh bojuje, aby ustavil své království. Vzhledem k té bitvě a protože tady Bůh ustavuje své království, je to přesně to místo, kde chce i ďábel mít své království. A tak bombarduje vaši mysl, vaše emoce, touhy a vůli. Musíte je chránit. Nedovolte, aby vaše emoce zbytečně byly rozdmýchány, aby se vaše vůle zaměřila na něco, pokud to není opravdu z Boha, a nedovolte, aby se vaše touhy toulaly. Protože víte co? Touhy jsou spojovacím článkem mezi vaší duší a vaším tělem.

Spojovacím článkem mezi Duchem, vaším duchem a vaší duší je mysl. Spojovací článek mezi Bohem a vaším duchem je Duch svatý ve vašem duchu, duch k duchu. Proto do vás přichází Duch svatý, abyste vytvořili kanál s Bohem, všechno, co cítíte, cítí také Bůh. Je to celý řetězec reakcí, vidíte? Když do vás Bůh začne pumpovat pocity, měli byste emocionálně na Boha reagovat.

Povím vám ještě krátký příběh a pak skončím. Jedna moje kamarádka byla naplněna Duchem svatým a přemýšlela, jestli ještě stále patří Pánu, když mluví jen v jazycích, protože jí to někdo řekl. Znáte to, když jste naplněni Duchem a nenasloucháte správnému učení, tak někdy máte takové problémy. Ona měla tento problém.

Potom měla jednou jakýsi rozhovor se svojí dcerou, rozčílila se a chtěla té dívce vynadat. Vtrhla k ní, otevřela ústa, aby jí vynadala, a začala ze sebe chrlit v jazycích. Byla tak šokovaná a ta dívka tak vyděšená, ale chci říct, že matka se stáhla zpátky. Nemohla dělat nic jiného, než požádat Boha o odpuštění. Bůh takto převzal vládu nad jejími emocemi, právě když chtěla začít klít, a jednou provždy jí dokázal, že je

skutečně naplněna Duchem svatým. To se někdy stává. Chceme něco říct, a Duch nás přiměje říct něco jiného. Chvála Bohu.

Takže Bůh se skutečně ujímá svého království a vy to můžete urychlit, když řeknete: „*Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.*“ (Mat 6,10) Můžete to urychlit, když to budete sami sledovat, sledovat, co se děje s vašimi emocemi, sledovat, co se děje ve vaší mysli, jak přemýšlíte, o čem přemýšlíte. Začněte řídit svoje myšlenky.

Začněte řídit
svoje myšlenky.

To je důvod, proč existují televizní show. Mají vaše myšlenky zaměřit na svět. Představení v divadlech fungují tak, aby obrátila vaše myšlenky určitým směrem. Tyto různé druhy věcí, pornografie a jí podobné věci, do kterých se lidé noří, to všechno odvádí vaši mysl od Boha. To je důvod, proč Bůh dává svoje slovo, a dokonce ani církve se o něj příliš nezajímá.

Zájem získáte během chůze Božími cestami. Bůh vás bude vyučovat a bude to tak zajímavé, že nebude nic většího nad to. Když se podívám do novin, čtu tam všechno, o čem mluví Bible. To vše se začíná dít. Vystříhuji si to a dávám do takového malého zápisníku a schovávám si to. Co se mě týče, popadnu cokoliv, jakékoliv noviny, které najdu, a čtu je. Čtu to, protože se o to zajímám. Naslouchám zprávám o aféře Watergate. Protože v tom vidím něco, o čem mi Bůh řekl, že se stane v roce 1973. Vidím, jak se to děje, a nevím, jak mě někdo může zastavit, abych tu věc nesledoval a neposlouchal každé slovo, které ti muži říkají, protože oni doopravdy tuto zemi rozdělují. To dělají. Celá ta věc je naplánovaná, něco podezřelého, něco je za tím, co, zdá se, nikdo nevidí, a všichni pokračují dál jako věci, které byly vtaženy vírem. Každý den je to horší a horší, jako velká rána, která se nemůže zahojit.

Takže vidíte, kde je Boží království. Je ve vás. Nejdříve musí být zbudováno ve vás. Vy jste základním stavebním materiálem, kameny, které Bůh staví v nebesích.

Poslední verš, na který vás odkážu, je ve Zjevení 12, verš 7. Říká: „stal se boj na nebi.“ Pamatujete si to? Zj 12,7–8: „*I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi.*“ A kdy myslíte, že to bylo? ... Nyní! Zjevení není napsáno pro minulost – je napsáno

pro dnešek. „Na nebi je boj.“ Nemluví o nějaké uplynulé události. Na účet této války řekl, že mnoho hvězd padne. (Zj 12,4) Mnoho Božích synů v dnešní době padá. Všimněte si toho. Uvidíte některé mocné Boží muže, jak se obrátí k nepříteli a začnou pracovat pro nepřítel. Ďáblovo království bude ustaveno také v církvi. Věříte tomu? Píše se o tom v Matoušovi 24, v 15. verši: „*Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém (kde nemá stát), (kdo čte, rozuměj,*)“ Potom řekl: „pohleďte a pozdvihněte hlavy.“ (Luk 21,28) Jinými slovy: „jděte na hory.“ „Pokud jste na střeše, nesestupujte dolů“ (Mat 24,16–17), což znamená, že pokud jste na nějakém vysokém místě v duchu, nesestupujte dolů. Nemluvím v přirozeném, protože by bylo úplně omezené, kdyby armáda řekla: „Sestro, zůstaň na střeše, a budeš v bezpečí.“ Amen. A tak chvála buď Bohu. Můžete dobře vidět a rozumět tomu, co se říká ve vaší Bibli, a to je jen malý dotek toho, jak ve vás Bůh buduje Boží království.

Je to dokonalý plán. Bůh přichází z vašeho ducha, nejprve se dotkl vaší duše svojí krví, vaši duši obživil, protože byla mrtvá. Pak obživená duše prosila, aby do ní přišel Duch. Duch přišel a pak začal pracovat s tou duší, aby ji učinil plně živou jako Ježíš. Když je duše živá, pak ta duše obživí také tělo, a to je fyzické vzkříšení, které hledáme. Už pro vás není smrt. Když vaše tělo zemře, jakmile dostanete pokyn skrze zjevení, obratem pozdvihnete svoje tělo z hrobu. Ta duše je živá, nezemře. Jakmile duše dostane zjevení a posvětit se, obratem se zmocní svého těla a vstoupí do něj, aby tělo přivedla opět k životu. Satan je na poražené straně, nehledě na to, kolik z nás zabije. Nemůže nám zabránit, abychom na konci časů nebyli zase zpátky ve svém těle a dívali se mu přímo do očí. To je ta sláva. Bůh vám požehnej ve jménu Ježíš. Amen.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

OTÁZKA: Bratře duCille, mluvíš o hvězdách a duchovních mužích a Božích synech. Co pak duchovně znamená slunce?

ODPOVĚĎ: Slunce představuje Boha a měsíc představuje církev.

OTÁZKA: Uvedl jsi, že ve Zjevení je, že slunce se zatmí a měsíc se obrátí v krev. Mluví se tam o tom v přirozeném?

ODPOVĚĎ: Ne. Ježíš nemluví přirozeně. Slunce se zatmí, protože všechen život na zemi zhasne, aspoň co se týká Boha. Zabijí Boží syny, kteří přišli v charakteru Ježíše Krista. Boží lid se bude skrývat a bude ve vězení a podobně. Bude to úplně stejně jako v době, kdy zemřel Ježíš Kristus, a všichni se báli. Rozumíte, co se stane? Po třech a půl dnech povstanou a světlo přijde a začne vzkříšení. To se stane. Takže po dobu tří a půl dní bude slunce, duchovní Syn, pryč.

OTÁZKA: Když jsi řekl, že měsíc se obrátí v krev, to znamená, že církev bude zabita?

ODPOVĚĎ: Budou zabíjet církev. Budou zabíjet lidi z církve, ale největší požehnání bude, že nebudou zabíjet určitý druh křesťanů. Jen lidé, kteří jsou na vnějším nádvoří, budou zabiti, lidé, kteří odmítají chodit na místě, kde mohou přijmout mysl Kristovu, protože mysl Kristova vás ochrání.

Něco vám ukážu. Josef měl malé dítě a Marii. Josef byl obyčejný člověk, skutečně obyčejný. Nebyl vzdělaný, ne moc, dělal si svou práci, svoji tesařinu. Byl to typ úplně obyčejného člověka a oni ho chtěli zabít. Chtěli zabít dítě a každého s ním spojeného. Bůh mohl použít nějaký divoký a nadpřirozený trik, víte, jako použil s faraonem a pokořil ho. Ale Bohu se to takto nehodilo, protože sám Josef neměl žádnou velkou duchovní moc. Bůh k němu přišel a řekl: „Uteč, schovej se.“ Josef vzal svého oslíka a všechny věci a odešel. Skryl se v Egyptě mimo působnost Herodese. (Mat 2,13–14) Než to Herodes zjistil, už byl pryč a v bezpečí. Bůh mu nedovolil vrátit se dřív, než Herodes zemřel. (Mat 2,19–20)

Chci, abyste viděli, jak Bůh pracuje. Bůh nepřijde a neodejme ďáblu práva a nedá je vám. Musíte se dostat na místo, kde se vás ďáblové nemohou dotknout, protože Bůh pro vás takové místo má. Byla to mysl Kristova, která řekla Josefovi, aby utekl, a řekla mu, kde se má schovat,

že má přejít hranice. Mnozí z vás možná budou muset překročit hranice, ale neuděláte to v panice nebo ze strachu. Budete to dělat s jistotou. Bůh přijde do vaší rodiny a řekne: „Odejdi!“ Anebo možná neudělá ani to. Najednou se pro vás může objevit nějaká práce v Jižní Americe a vy a váš manžel se zabalíte a odjedete do Jižní Ameriky. Další věc, která se stane, je, že přijdou, obrátí váš dům vzhůru nohama, ale vy jste už dávno pryč. Tento druh chození v duchu je přesně to, co nás udrží na živu v soužení.

V Jižní Americe bratří zrovna chválili, když zaútočila policie. Víte, nějakí sousedé si stěžovali a oni přijeli všechny ty lidi zatknout. Bůh bratřím řekl, aby zůstali tam, kde jsou, začali chválit Boha a zhasli světla. Zhasli světla, pozdvihli svoje ruce a chválili Boha. Viděli, jak policie přišla ke dveřím. Posvítili jim do očí a svítili světlem všude kolem. Policista se otočil k onomu muži a řekl: „Jaké divoké kachny jsi nás vytáhl honit? Tady nikdo není.“ Odpověděl: „Ale ještě před minutou tady byli. Copak je neslyšíte?“ Řekl: „Ano, slyšíme je. Příště nás nenechávejte marnit čas.“ Začali se hádat a pak policisté odešli a nechali je být.

Takže už jsme to viděli. Bůh brání svůj lid a Bůh je schopný. Musíme tomu jen uvěřit a být na stejné vlnové délce s Bohem. Pak uslyšíme a On nám řekne. Jinými slovy, mysl Kristova je pečeť, kterou dostanete na své čelo. Nebudete mít žádný problém, vy a vaše rodina budete vysvobozeni Boží pečeti. Ať procházíte jakýmkoli problémem, je to proto, abyste získali tuto pečeť. Někteří z nás projdou skutečnými problémy, ale ve skutečnosti to bude požehnání. Bůh ví nejlépe a On to vykoná.

OTÁZKA: Bratře duCille, myslíš si, že právě teď procházíme skrze mnohá duchovní soužení, než přijde přirozené soužení? Mnozí z nás ho mají přímo ve svých domovech nebo ve svých tělech nebo někde jinde.

ODPOVĚĎ: Ó ano. Bůh mi to řekl. Bůh mi řekl, že přijdou útoky a další útoky a další útoky, dokud nezůstane nic než tvrdé jádro, víte. Takže nejen my, ale celý národ tím prochází, celý národ tím prochází, a my musíme zůstat v duchu, abychom věděli, co máme dělat. Amen.